

POSŁANICA DVAJSETEGA FESTIVALA ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO OBDOBJE

Komaj je bil pred dvajsetimi leti zasnovan, se je Festival za 3. življenjsko obdobje razvil v dogodek, ki mu po svetu bržkone ni para. Pri tem festival ni samo enkratni dogodek, marveč je tudi, morda pa celo predvsem, dogajanje. Dogajanje, katerega namen, cilj in naloga so prepoznavanje problemov, odkrivanje poti k njihovim rešitvam in iskanje orodij ter vzvodov za dejavno poseganje v tiste socialne splete, ki nam bodo zagotavljali, da ostanemo ljudem prijazna in strnjena slovenska družba. In sicer slovenska družba, skladna z vizijo evropske združbe narodov, povezanih v EU.

AKTIVNO STARANJE, MEDGENERACIJSKO SOŽITJE

V tej luči se je Festival za tretje življenjsko obdobje **razvil v institucijo**, ki presega problematiko ene generacije in ki s tem prestopa v problematiko celotne pahljače medgeneracijskega sožitja. Brez pomisleka zato lahko trdimo, da se je festival razvil v strateški forum, ki zajema celotno sfero socialne problematike. S tem pa v Evropski uniji postaja pomemben gradnik novega, dodatnega stebra evropskega povezovanja, to je socialnega stebra EU. Ta pa gradi na **aktivnem staranju** in **medgeneracijskem sožitju**.

MEDNARODNI KONTEKST

Mednarodni, nadnacionalni okvir, na katerega so se navezovala, se navezujejo in se bodo navezovala prizadevanja F3ŽO, so **Dunajski načrt o staranju** (1982), ki je prvi širše odprl problematiko dolgožive družbe, **Madridski akcijski načrt o staranju** (MIPAA, 2002), ki je začel – med drugim – tudi starejši del populacije obravnavati kot enega od aktivnih delov družbe, **Lizbonska pogodba**, s katero se EU zavezuje k boju proti socialni izključenosti ter spodbuja socialno pravičnost in solidarnost med generacijami, v zadnjih letih pa tudi pobuda Evropske komisije prejšnjega sestava v prid oblikovanju **evropskega stebra socialnih pravic**. Kot ena od najhitreje starajočih se evropskih družb je Slovenija že vrsto let predmet pozornosti organov Evropske unije, ki jo opozarjajo na zaostanke pri uveljavljanju reform, s katerimi bo kos zahtevam spreminjajoče se in dolgožive družbe. Med zaostanki, ki so za slovenski politični razred in odločevalce v njem še posebej sramotni, je zaostanek pri sprejemanju zakonodaje o **dolgotrajni oskrbi**.

POVEZOVALNOST IN VKLJUČEVALNOST

Za konec tisto, kar je morda najpomembnejše: Festival za tretje življenjsko obdobje si je ves čas, dve desetletji, prizadeval biti **povezujoč** in **vključujoč**. Povezujoč tako, da ni gradil medgeneracijskih pregrad, marveč je nasprotno generacije povezoval v prizadevanju, da bi bil platforma medgeneracijskega sodelovanja in solidarnosti. Vključujoč tako, da je njegov **Programski svet** zaobjel vse déležnike, ki so se bili pripravljeni vključiti v prepoznavanje problemov, iskanje rešitev in ustvarjanje programov. V skladu s tem se je postavil po robu vsem morebitnim poskusom monopoliziranja festivala. Tako pluralen bo festival tudi ostal.

Kot dogajanje se je **jubilejni dvajseti Festival za 3. življenjsko obdobje** torej začel komaj nekaj dni potem, ko se je končal devetnajsti. Kot dogodek, kot vsakoletno srečanje v Cankarjevem domu, ki je bilo tradicionalno posvečeno **1. oktobru, svetovnemu dnevu starejših**, pa je – ne edini v tem času - postal žrtev pandemije. Kot dogajanje se je približal zaključku, kot dogodek pa bo končan prihodnje leto in sicer od **29. septembra do 1. oktobra 2021**.